Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVIII. Ч. 9. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 15-го СІЧНЯ 1981 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 15, 1981 No. 9. VOL. LXXXVIII.

В НЮ ЙОРКУ ВШАНУВАЛИ ВЯЧЕСЛАВА ЧОРНОВОЛА

Вячеслав Чорновіл

Ню Йорк, Н. Й. — Тут, в неділю 11-го січня, в Пластовому Домі заходом СУЖА і „Слова" — Об'єднання Українських Письменників, відбулося відзначення Дня Чорновола — ініціятора Дня Солідарности з підсовєтськими політичними в'язнями, з метою сконцентрувати якнайбільшу увагу української громадськости у Вільному Світі на долі цього найчільнішого українського дисидента, за якого його уважає теперішня організація в Україні — Український Патріотичний Рух. У програмі цих вшанувань з особистими спогадами про великого борця за національні й людські права в Україні виступили дві, самі донедавні учасниці руху опору на Україні, які тепер втішаються американською волею, Надія Світлична і Раїса Мороз. Уривки з творів Чорновола читали Марта Зелик і Орест Кебало. Ці уривки по-майстерному були вплетені в доповідь ред. Ольги Кузьмович, голови Спілки Українських Журналістів Америки. Присутніх на вшануванні було біля 100 осіб. Таке ж приблизно число було висланих привітань-листівок на адресу засудженого Чорновола для підтримання його на дусі в його гіркому і трагічному — вже четвертому — ув'язненні.

Всі учасники програми підкреслювали негайну потребу розгорнути якнайширшу акцію в обороні цього здається найбільш загроженого провідника українського правозахисного руху поки ще не пізно, беручи до уваги здоров'я, знищене довгим тюремним знущанням „карателів", якраз Вячеслава Чорновола — найбільш невгнутого речника прав України і найбільш вміючого ці права обстоювати.

Після програми серед зворушених і заактивізованих до акцій — як виглядало — чималої кількости присутніх продовжувалися розмови, як саме практично взятися за акцію в користь Чорновола, і висловлювано думку, щоб на місцях, у всіх більших і менших скупченнях українців, поміркувати над найкращими шляхами для здійснення цього завдання, бо на льокальних рівнях можуть цьому сприяти нові почини, яких ще не використовувано раніше в обороні засуджених українців у крайовому маштабі. Але і досвід акцій, які велися попередньо в користь інших, може бути відновлений та посилений знову, а наслідки напевно будуть позитивні, — казали учасники.

Стейт Ню Джерзі скеровує увагу на етнічні групи

Нюарк, Н.Дж. — З телевізійної мережі WNET/Thirteen (канал ч. 13) повідомляють, що на цій телевізійній станції у середу 21-го січня буде передано програму, присвячену українській етнічній групі в цьому стейті Садів і Городів (Ґарден Стейт). Ця програма йтиме двічі: перший раз в середу, 21-го січня, о год. 6:30 вечора в рамках „Ню Джерзі Найтлі Нюз" і буде повторена на другий день вранці о 7-ій годині.

Ця українська передача є однією з багатьох передач, які належать до одного циклю програм, що розпочалися ще в грудні 31-го, якраз напередодні Нового Року. Всіх програм є 24 і кожна насвітлює культуру іншої етнічної групи стейту.

У пресовому повідомленні вичислені: шкоти, вірмени, шведи, словаки, норвежці, мадяри, жиди, білоруси, ірляндці, черкеси, чехи, індуси, українці, італійці, поляки, китайці, естонці, португальці, німці, греки, литовці і пуерторіканці.

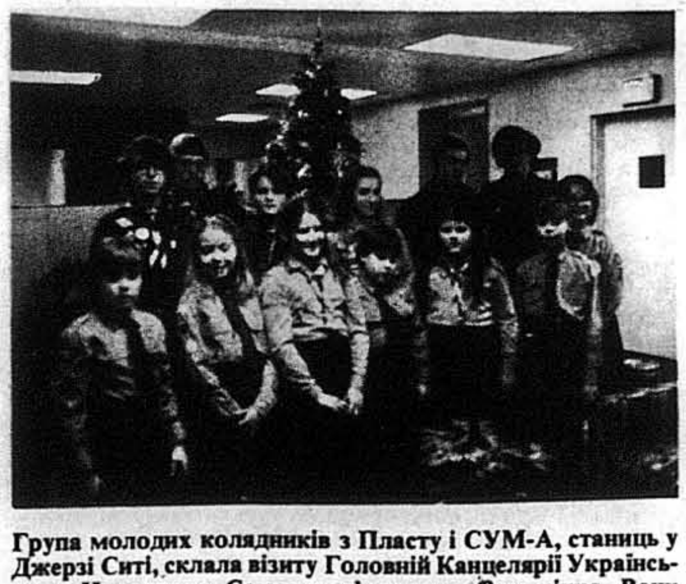
Щоб уділити певну увагу кожній з цих груп і показати їхнє „двокультурне життя" решті глядачів стейту, і задумана ця серія передач.

Тут буде подано зразки культурних скарбів і надбань кожного з названих народів; показано буде ці групи в національних строях, як вони святкують свої святкові дні; буде освітлене їхнє народне мистецтво, страви, танці й пісні і паради під час різних льокальних свят, походів, фестивалів. Коментатори пояснюватимуть родинні традиції цих груп, національні їхні скупчення по містах і подібне. Частина програми буде висвітлювати уривки з великих і кольоритних етнічних фестивалів, які відбуваються щороку в цьому стейті Ню Джерзі в „Ґарден Стейт Артс Сентер" і в „Лібетрі Стейт Парк".

Стейт Ню Джерзі, в якому мешкає до двох сот різних етнічних груп, від афроамериканців і американських індіян до шкотських кланів і українців, уважає себе за стейт чи не найбільш різноманітний під оглядом різновидности етнічних груп і з заслуженою гор-

(Закінчення на стор. 4)

Пластуни і сумівці з колядою в УНСоюзі

Група молодих колядників з Пласту і СУМ-А, станиць у Джерзі Ситі, склала візиту Головній Канцелярії Українського Народного Союзу у п'ятницю, 9-го січня. Вони проколядували й прощедрували працівникам УНС і Екзекутиві, а в подяку дістали від головного предсідника УНСоюзу д-ра Івана Флиса гарну „Коляду" для їхніх організацій.

ЗАКЛИК

УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЄРАРХІЇ У ЗСА З НАГОДИ ВІДЗНАЧЕННЯ ДНЯ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ

Дня 22-го січня 1918 року український нарід почерез свій легальний уряд Українську Центральну Раду в Києві, проголосив свою суверенну і незалежну Українську Народну Республіку.

Українська Самостійна Держава, як усі ми знаємо, після трирічної боротьби в своїй обороні не встоялась чисельно сильнішим силам комуністичної Росії.

Чужа комуністична сила знищила Українську Національну Державу, встановивши маріонетковий уряд під назвою Української Совєтської Соціялістичної Республіки. Цей так званий уряд не є правдивим урядом українського народу, але знаряддям совєтсько-російського колоніяльного уряду, який утискає і переслідує український нарід.

Одначе правдивий ідеал Самостійної Незалежної України живе в серцях і умах українського народу в поневоленій Україні, доказом чого є писання, меморандуми, заклики, „психушки" та судові процеси в сучасній Україні.

Річницю незалежности України святочно відзначують українці у вільному світі від часу ліквідації самостійної України.

Цю традицію зберігає особливо живо у З'єднаних Стейтах Америки, не тільки українсько американська спільнота, але також в Американському Конґресі, як рівнож багато губернаторів і посадників міст проголошують рік-річно проклямації у їхніх стейтах чи містах, вшановуючи українську незалежність.

Так як день 4-го липня, яким відзначуємо День Американської Незалежности, є важливим у нашій історії, так само для нас українців на поселеннях є День 22-го січня.

В Америці ми втішаємося повнотою незалежности і свободи, але в нас ще й далі є обов'язок відзначувати проголошення незалежности України, країни наших батьків і предків.

Тому ми доручаємо нашим парохіям, школам та іншим інституціям у ЗСА, відзначувати святочно День 22-го Січня, як українське національне свято.

Усі українські католицькі школи повинні бути того дня замкнені, а відповідні програми, концерти та інші святочні зібрання повинні відбуватись по українських громадах.

Також синьо-жовтий прапор, поруч американського зоряного, повинен прикрашувати українські доми, щоб довести до відома нашим американським співгорожанам, що ми святкуємо річницю незалежности України.

Про наші відзначування 22-го Січня в Америці будуть напевно знати в Україні з міжнародних передач в радіо. Це піддержить наших Братів і Сестер в Україні в їхній боротьбі проти гнобителів і в змагу за відродження нової незалежности, під Законом Божим, на що вони заслуговують.

Мирослав
Архиєпископ
Апостольський Адміністратор
Філядельфійської Архиєпархії

Василь
Єпарх Стемфорду

Шамб. Василь Білінський
Адміністратор
Чікаґської Єпархії

У світі

У НАСЛІДОК ПОЛІТИЧНИХ ЗАВОРУШЕНЬ у Ґватемалі загинуло впродовж 24-ох годин щонайменше 30 осіб. Як подають поінформовані джерела, до збільшення числа сутичок між поліцією і лівими партизанами спричинилися дії партизан у сусідстві Ель Сальвадору. У минулому році під час заворушень проти уряду у Ґватемалі загинули сотні людей. Як відомо, ґватемальські партизани втримують тісний зв'язок із сальвадорськими партизанами, що переводять подібні дії.

В ЕРУСАЛИМІ на вулиці вбито члена ізраїльського парляменту бедуїна Гаммада Абу Рабія. Вбили його невідомі люди, які переїздили військовим джіпом, що й уможливило їм утечу. Джіп опісля знайдено, але як вбивники ввійшли у його посідання ще дотепер не виєснено. Так само ще не з'ясовано причини вбивства. Абу Рабій був вибраний зі спільної листи бедуїнів, з якої обрано тільки одного парляментариста. Опісля він домовився з двома другими кандидатами, що вони відбудуть цілу каденцію ротаційно. Одначе, коли прийшло до його уступлення в ім'я ротаційної зміни, він відмовився. Це викликало незадоволення частини виборців. Одначе поліційні чинники висувають можливі інші причини його вбивства.

ЄГИПЕТСЬКИЙ УРЯД знов викинув одного з членів совєтської амбасади в Каїрі за шпигунство. Насамперед його арештувала єгипетська поліція й доказала йому, що він утримував контакти з одним єгиптянином з метою отримувати від нього шпигунські матеріяли. Єгипетські джерела не подали прізвища того дипломата, а тільки факт арешту й прогнання. Це вже не перший раз, що єгипетські державні чинники змушені до таких радикальних заходів.

ПІСЛЯ РЕЗИҐНАЦІЇ МІНІСТРА ФІНАНСІВ в уряді Менахема Беґіна Їґаеля Гурвіца уряд Беґіна втратив свою парляментарну більшість. У протилежності до попередніх таких випадків цим разом Беґін не робив значніших зусиль для здобуття потрібних йому голосів у парляменті, щоб перетривати кризу. Навпаки, він заявив, що його уряд готовий розписати приспішені вибори. Нормально вибори до парляменту повинні відбутися в листопаді, бо тоді закінчується каденція теперішнього парляменту. Назагал сподіваються, що у виборах виграє опозиційна партія — ізраїльська Партія праці, очолена Шимоном Пересом. Можливо навіть, що Партія праці здобуде таку абсолютну більшість місць у парляменті, що їй не треба буде творити коаліційного уряду. Це було б великим облегшенням завдання Партії праці, бо головний кандидат на коаліційного партнера Партії праці, Національна релігійна партія, переходить через поважну кризу. Криза ця пов'язана з хабарями і фінансовими надужиттями теперішнього міністра Релігійних справ, Агарона Абугазіра. Абугазіра саме тепер парлямент позбавив посольської недоторканости.

В ПОЛЬЩІ ПЕРШИЙ РАЗ ВЖИВАЛИ СИЛУ.

КАНЯ ПРОТИ ПРОФСПІЛКИ ДЛЯ СЕЛЯН

Варшава, Польща. — Польський комуністичний уряд відважився, перший раз від часу тривання робітничих страйків, вжити фізичну силу проти страйкуючих робітників і демонстрантів, які всякими способами намагаються допомогти вільним селянам добитися свого права на зорганізування профспілки, завданням якої було б охороняти приватні господарства.

Такі демонстрації зокрема відбуваються в південносхідній частині Польщі, а також на колишніх українських землях Лемківщини — в Перемишлі, Новому Санчі та інших місцевостях. В Новому Санчі демонстрантам вдалося окупувати приміщення міської управи і тоді відповідальні комуністичні власті, очевидно в порозумінні з вищими чинниками, відважились на вжиття поліційної сили.

Західні кореспонденти однак інформують, що поліція поводилась дуже „по джентельменськи", нікого не потурбовано, а демонстрантів радше випхано чисельною кількістю поліціянтів, які, поділивши присутніх у приміщенні на чотири частини, по одному дослівно випровадили на подвір'я, де на них чекали поліційні автобуси. Максимальної обережности дотримувались обидві сторони — демонстранти і поліція, — інформують орган Компартії „Трибуна Люду" і варшавське урядове радіо.

Теперішній перший секретар польської Комуністичної партії Станіслав Каня перестеріг також селян у вжитті сили, якщо вони не заперестануть страйків, які, на його думку, мають „посмак анархії спритно ініційованої антидержавними елементами". Виступаючи у Варшаві, Каня кілька разів згадував „антикомуністичні сили" в Польщі, які намагаються створити анархію в країні і використати тимчасову економічну кризу для „своїх брудних цілей".

Він підкреслив, що Політбюро і Центральний Комітет Компартії „категорично виступатимуть проти створення додаткової опозиції на селі", бо в противному випадку, — каже Каня, — польський уряд матиме до діла з „двома фронтами" — робітничим і селянським. Польський лідер погрожував, що держава постарається притягнути до відповідальности тих осіб, які проникнувши в селянський рух, ще раз показали, що „їм чужі інтереси соціялізму".

Як відомо, 30-го грудня найвищий суд Польщі відклав розгляд справи про встановлення профспілки селян, мотивуючи це тим, що суд мусить ближче запізнатися з документами. Це відкладення власники приватних сільських господарств назвали перемогою, а речник цієї неофіційної профспілки Дзіслав Остатек подав це до відома західнім кореспондентам. Тепер, у наслідок постави Компартії, ситуація дещо змінилася і постає сумнів чи найвищий суд взагалі займатиметься цією справою в майбутньому.

Західні політичні спостерігачі і дипломати звертають увагу, що у зв'язку з новими совєтськими нападами на профспілку „Солідарносьць" і ініціяторів селянської спілки, Компартія Польщі ледве чи дасть свою згоду на позитивне полагодження домагання селян.

Польська преса також негативно поставилась до поїздки Лєха Валенси за кордон. Як відомо, Валенса перебуває тепер в Італії, де він має намір зустрінутись з італійськими профспілковими діячами. Він буде також прийнятий Папою Іваном Павлом II на спеціяльній авдієнції, бо, як інформують кореспонденти з Европи, Папа дуже затурбований розвитком подій в Польщі і можливістю совєтської військової інтервенції.

В Америці

СТАТИСТИЧНЕ БЮРО ДЕПАРТАМЕНТУ ПРАЦІ інформує, що в останньому місяці 1980 року гуртові ціни знову піднеслися на шість відсотків, хоч ціни на деякі сільськогосподарські товари знизились. Взагалі гуртові ціни в 1980 році зросли на 11,7 відсотків, дещо менше, як в 1979 році, у якому зріст цін становив 12,6 відсотків. Статистичне бюро також інформує, що безробіття в грудні 1980 року зменшилось, у порівнянні з 1979 роком на один відсоток і становило 7,4 відсотків. Взагалі індекс гуртових цін досягнув в кінці року 254,7 пунктів. Це означає, що за товари, які населення ЗСА платило в 1967 році 100 долярів, сьогодні треба заплатити 254,70 долярів.

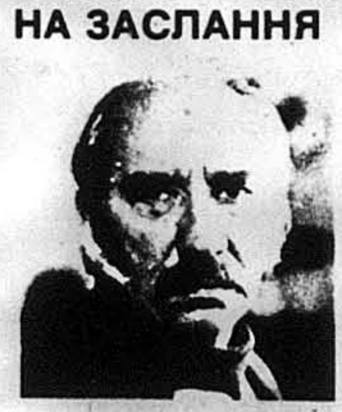
НАЙБЛИЖЧІ СПІВРОБІТНИКИ президента-електа Роналда реґена інформують, що ген. Александер Гейґ, найменований Реґеном на державного секретаря, вже закінчив процес підбору своїх співробітників і цей список буде поданий до відома після того, як Сенат потвердить Гейґа на цьому становищі. Загально відомо, що Гейґ підбирав собі до співпраці не тільки професійних дипломатів, але також політичних діячів, які в минулому чи сьогодні були активні в політичному житті.

ГРУПА ПУЕРТОРІКАНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ, які називають себе „Мачетерос" признались, що це вони підклали розривну бомбу під військові джетові літаки Національної ґвардії в Пуерто Ріко, які знищили дев'ять літаків і пошкодили два. Речники пуерторіканської національної ґвардії заявили, що поліція ще перед офіційним признанням знайшла докази участи Мачетерос у цьому бомбовому замаху, бо вони, може навіть з розмислом, залишили на летовищі деякі писані матеріяли і їхній червоний прапор. Скрайня терористична група, яка не признає теперішнього статусу острова і змагається за його усамостійнення, також в минулому виконала вже кілька більших терористичних акцій супроти тамошнього уряду і американської присутности.

НЕМАЄ БЕЗПЕЧНИХ ПАПІРОСІВ, не зважаючи на відсоток нікотини і смоли в поодиноких сортах, — заявили речники Департаменту здоров'я і лікарі-дослідники. Очевидно, папіроси з нищим рівнем нікотини дещо сповільнюють захворіння на рака легень, але вони натомість так само шкідливі не тільки для легенів, але також для інших частин тіла, напримір, серцевих захворінь, печінки, горла тощо.

МАЙЖЕ ЦІЛИЙ ПРОСТІР Атлантійського побережжя Америки охоплений великими морозами, які в деяких місцях переходять 30 ступнів нище зера за Фаранґайтом. Також у стейті Флорида, у якому звичайно панує майже цілу зиму тепла погода, температура понизилась до 30-35 степенів. Асоціяція садівництва на Флориді попереджає, що така холодна погода становить велику загрозу для цитрусових овочів. Терпить також населення цього стейту, яке непривикло до такої низької температури, а багато будинків взагалі не мають системи огрівання.

ЗІНОВІЯ КРАСІВСЬКОГО ПЕРЕВЕЗЕНО НА ЗАСЛАННЯ

Зіновій Красівський

Ню Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — Зіновія Красівського, члена Української Гельсінкської групи, перевезли на заслання. Від 5-го грудня він перебуває в Тюменській області. Його адреса така: 626236 Тюменская область, Ханты-Мансинский национальный округ, пос. Луговой, общежитие, Красивскому Зиновию Михайловичу.

Зіновій Красівський народився 1930 року на Львівщині. В 1947 році його разом з батьками депортували на Сибір. По дорозі він втік і повернувся додому, де його зловили і засудили на 5 років концтаборів. Після відбуття покарання він жив якийсь час у Караганді, де працював у шахті. Під час обвалу шахти він був важко поранений і став інвалідом другої категорії, що уможливило йому повернутися у Західню Україну. Там він продовжував навчання і закінчив філологічний факультет Львівського університету.

У 1967 році його заарештували за участь в Українському національному фронті (УНФ) і засудили на 5 років тюрми, 7 років таборів суворого режиму і 5 років заслання.

У грудні 1971 року проти Красівського розпочали нову справу за „антирадянську пропаґанду та аґітацію" і на початку 1972 року він перебував у Смоленській спеціяльній психіятричній лікарні, в Сичовці і у Львівській обласній психіятричній лікарні.

Після звільнення жив у Моршині Львівської области. У 1979 році став членом Української Гельсінкської групи.

На початку березня 1980 року його заарештували і післали досиджувати декілька місяців із попереднього присуду до Пермських таборів. після закінчення цієї додаткової кари його перевезли на заслання у Тюменську область.

Надійшла теж вістка, що український політв'язень Андрій Турик занедужав на рака. Турик перебуває в Пермських концтаборах. Строк його ув'язнення закінчується в 1983 році.

Андрій Турик, 1927 року народження, походить із села Бірки, Волинської области. Він був засуджений в 1958 році за статтею 56 КК УССР за участь в ОУН і УПА.

В Естонії засудили двох естонських дисидентів

Стокгольм, Швеція. — Совєтські власті засудили в Таллліні, Естонія, двох естонських патріотів, — подає „Ассошіейтед Пресс", тут, на підставі інформацій з кіл естонських еміґрантів. Суд над ними відбувся 8-го січня ц. р. в Таллліні і обидва дістали вирок — концентраційні табори за „аґітацію проти совєтської влади." Март Ніклус, віку 46-ти років, був засуджений на 10 років тяжких таборів і п'ять років заслання в Сибірі, а Юрій Кукк, 40-річний таллінець, дістав два роки таборів тяжких робіт.

Цю інформацію передав до „Ассошіейтед Пресс" Антс Кіппар, голова групи в Стокгольмі, що слідкує за долею політичних в'язнів у Естонії.

М. Ніклуса заарештовано 29-го квітня 1980 року, але він не визнав своєї вини. Він оголосив голодівку після судового засуду. Ю. Кукк, що його схоплено 13-го березня 1980 року, також не визнав своєї провини, згідно з інформацією „А. П." В оскарженні обвинувачено М. Ніклуса в підписанні антисовєтського документу, так званого „Балтицького Апелю", останнього року, що вимагає незалежности для Естонії, Литви й Латвії, — цих трьох колись незалежних балтицьких республік, а з 1940 року прилучених збройною рукою Москви до Совєтського Союзу.

Іранці нездібні рішитися

Теґран, Іран. — Після отримання останніх пропозицій уряду президента Джіммі Картера в справі звільнення американських закладників іранський уряд вніс проєкт двох законів, які мали б створити правну базу для полагоди цієї справи. Одначе, розходження між іранськими лідерами такі глибокі, що, не зважаючи на короткий реченець для полагодження цієї справи перед приходом нової американської адміністрації, вони нездібні винести рішення. Парлямент навіть не зміг зібрати потрібного для рішення кворуму.

Уряд президента Картера поінформував, що він зможе перевести цілу справу не пізніше 16-го січня, тобто чотири дні перед приходом нової влади, новий американський уряд Роналда Реґена заздалегідь повідомив, що його постава в справі звільнення протизаконно заарештованих і притримуваних закладників буде значно вимогливіша, ніж постава уряду Джіммі Картера. Американська публічна опінія щораз рішучіше домагається не переговорювати з іранськими злочинцями, а застосовування засобів, які змусили б їх звільнити невинних людей. Світова публічна опінія, за винятком Совєтського Союзу, категорично засуджує безправне поступування іранських урядових чинників на чолі з аятоллею Хомейні, отже, все промовляє за тим, що в іранському інтересі є звільнити закладників якнайскоріше. Спроба іранського уряду при помочі військ, стягнених зі совєтської границі, перевести генеральний наступ на іракському фронті закінчилася ослабленням іранців, а не їхньою перемогою. З 500 танків, перекинених зі совєтського кордону, принаймні половина знищена, або захоплена іракськими військовими частинами. Тріюмфальні повідомлення президента Ірану Абольгассана Бані-Садра, який персонально керував офензивою, про вирішні перемоги на фронті перемінилися у плачевні заклики до витривання.

Не зважаючи на це все, посли до парляменту, міністри, а найважніше, аятолла Хомейні, який має вирішний голос у всіх справах не знають, на яку стати.

Залишилося вже тільки два дні до остаточного рішення й переведення звільнення закладників і ледве, чи в тому часі завдання це зможе бути переведене.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper (SECD 530-420) published daily exept Sundays. Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає

Передплата: на рік — $30.00, на півроку — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Один день для усіх

Спільні урочистості й спільні святкування — це не тільки символ згуртованости і єдности народу, чи соціяльної групи, це також маніфестація своєї волі й практичне застосування її у житті. Спільним відзначуванням роковин, великих днів і подій в житті народу цементуємо свою спаяність та скріплюємо збірну енергію й віру в майбутнє.

Таким днем і такою подією є для нас усіх 22-го січня. Не для однієї групи чи організації, товариства, однієї верстви, чи вікової групи, а для усього народу, нас усіх. Цей день єднає нас усіх, а відділює від нас тих, які стали чужими своєму народові, його прагненням та зусиллям, які пішли на службу чужому.

Самостійність — 22-го січня 1918 року — це воля народу бути вільним і рівним усім іншим народам на нашій планеті. Нарід, що не має, або не прагне та не бореться за власну державу далеко не рівний іншим народам. Він може мати високу культуру, мистецтво, велику літературу, наукову творчість, могутнє господарське життя, але підкорений чужій волі, він не є господарем і паном своїх рішень, свого майбутнього. І тому він не є зрілим, повноцінним членом людського роду.

Соборність — 22-го січня 1919 року — це власне єдність не лише всіх земель і провінцій в одній державній структурі, в одній нації, але це зімкненість і об'єднання усіх її складових частин у прагненні та змаганні до тієї самої цілі, до власної держави.

Ми на поселеннях творимо єдину національно-культурну групу, свідому своїх особливостей, своєї відмінности та своїх окремих цілей. Ми стали органічною частиною суспільств, у яких живемо, з якими ми творимо спільне життя. Одночасно з тим ми є тим чинником, що в'яже країни нашого перебування з боротьбою українського народу за універсальні ідеї державної свободи народів, самостійного їхнього розвитку, за права людини всіх людей, бо ті ідеї є фундаментальними ідеями цілого людського роду.

Великою допомогою у підкреслюванні цього факту буде, якщо ми всі, розкинені по цілому світі, а зокрема всі у цій країні зможемо заманіфестувати в один день нашу поставу й нашу ролю у боротьбі за остаточну й повну реалізацію цілей, що їх український нарід проклямував 22-го січня 1918 і 1919 року.

Ми вже багато осягнули в нашому збірному житті, але перед нами ще чимало до зроблення. До того, що ще перед нами, це перетворення дня 22-го січня у спільне свято нас усіх, де ми не були б і що ми не робили б. Щоб кожен з нас і наше оточення знали й усвідомлювали собі, чому і що ми в цей день відзначуємо. Щоб ми всі збірно й індивідуально в цей день, думкою і ділом підкреслювали і зміцнювали прямування до реалізації постулятів 22-го січня.

Великим кроком у цьому напрямі є проголошення ієрархією Української Католицької Церкви в ЗСА 22-го січня днем вільним від праці та від шкільних зайнять. Ієрархія УКЦ повідомила: „Доручаємо нашим парохіям, школам та іншим інституціям у ЗСА відзначувати святочно День 22-го січня, як українське національне свято". Школи й установи будуть у цей день замкнені, на будинках „будуть вивішені синьо-жовті прапори поруч зоряного прапору", так само на наших домах, бо в цей день „ми святкуємо річницю незалежности України".

Уже від кількох років наша й інші установи додержуються тієї девізи. Багато наших підприємств шкіл тощо святкують роковини проголошення державности власне в цей спосіб, викликуючи подив і пошанування серед наших співгромадян, а з тим і свідомість, що ми вже давно встановили наше право на державність.

Цей заклик — це вимовний причинок до великого діла, яке ми завершимо наслідуванням його своїми вчинками. Шанувати нас будуть інші тільки тоді, коли самі себе шануватимемо.

ПРЕМ'ЄР РЕСПУБЛІКИ ЗІМБАБВЕ Роберт Мугабе перевів глибокі зміни у своєму уряді. Він усунув з посту міністра внутрішніх справ, до якого належало керування поліцією й службою безпеки в Зімбабве, Джошуа Нкомо, свого колишнього співробітника та рівночасно конкурента. Мугабе запропонував Нкомо інший пост, але той не погодився прийняти його. Причиною усунення Нкомо з дотеперішнього посту був факт, що Нкомо намагався поліційну систему й службу безпеки обсаджувати людьми своєї групи, щоб таким способом у потребі мати повну контролю тих важливих елементів влади у державі. Одночасно з тим Мугабе усунув міністра людських ресурсів Едгара Текере, який недавно був визнаний судом винним у вбивстві білого керівника великої фарми. Міністер Текере, не зважаючи на заборону уряду провадити далі партизанську боротьбу, утримував контакти з тими партизанами, що не роззброїлися і не влилися у державну систему, але далі залишилися в лісі зі зброєю. На інших постах в уряді Мугабе також перевів персональні зміни. Таким чином, він зміцнив свою силу в кабінеті, але невідомо, чи усунені з нього не матимуть успіху в творенні позаурядової опозиції.

Іван Смолій

ЩОБ БУЛО ЯСНІШЕ, ДЕ ПРИЧИНИ КРИЗИ В УККА

(За щоденником „Народна Воля")

II

3. Жонглювання „демократичною більшістю"

— „Ґратулюю за розбиття УККА!" — починає розмову знайомий. — Що ви за демократи, що не приймаєте рішення більшости? По-вашому, американські демократи повинні би вийти також з Юнії по перемозі Регена, чи що?"

Воля „демократичної більшости", „демократія" — сьогодні найбільше принижене слово в словнику модерної людини. Східньо-Німецька Республіка зве себе Демократичною. Демократична Республіка Північної Кореї сатрапа Кіма Сунґа, Демократична Республіка ославленого В'єтнаму, Демократ. Республіка кривавої Камбоджі. Очевидно, до найбільшого приниження доведене це поняття у СССР, де „найдемократичніша конституція", де вибори проходять 99,99% на один виборчий список.

Безперечно, що з такими рекордами не рівнятися американській демократії, адже в ЗСА в останніх виборах голосували всього 53 відсотки виборців і голосували, на кого хотіли. З такими рекордами, що їх показав Визвольний Фронт на XIII Конґресі, не рівнятися і українській демократії в Америці, якій докоряє П.П. в „Свободі" з 28-го листопада 1980 року в статті „Хто дійсно винен?": „Тому несправедливо скидати всю вину за XIII Конґрес виключно на Визвольний Фронт на його лідерів і членів. А де були провідні діячі демократичного суспільства, коли тайком, конспіративно Організаційна Комісія у Філядельфії мобілізувала „своїх" делеґатів? Де були діячі тих різних наших демократичних установ і організацій, які совісно вплачували свої щорічні членські вкладки до УНФонду, але не цікавилися кого треба вислати як делеґата на Конґрес? Чому з багатьох десятків клітин різних членських організацій УККА не вислано взагалі делеґатів?

Тут автор відповідає собі і нам усім: „Це був яскравий показ, чому програла німецька Ваймарська демократія, яка промостила своєю бездарністю шлях націонал-соціялізмові Гітлера, і чому провалився Тимчасовий Уряд після березневої революції в Росії, коли її лідери Керенський, Мілюков, Чернов і інші, не склали іспиту і промостили шлях большевизмові Леніна і Троцького..."

Безперечно, що в тих закидах і заввагах — частина гіркої правди, але сумнівно чи навіть при інтенсивніших заходах зуміла б демократична громада в Америці перевищити делеґатами Визвольний Фронт, який застосував несприятливі для неї методи і заходи, про які згадують у своїх статтях різні автори. Пише головний предсідник УНС д-р І. Флис у статті „Безславний XIII Конґрес": „Провід Визвольного Фронту зі свого боку повів повну мобілізацію своїх членів. Кожній окрузі кожному містові і кожній місцевості та кожній складовій організації Визвольного Фронту приділено квоту делеґатів, що їх вони мали вислати ла Конґрес..." і далі, про поповнювання лав делеґатів уже таки в Філядельфії: „Заки почнемо обговорювати події першого дня Конґресу, треба згадати, що реєстрація делеґатів почалась того ж дня рано. Проте, це не була сама тільки реєстрація вже затверджених, кваліфікованих делеґатів. Делеґатам дозволено „кваліфікуватися (заплатити свої членські вкладки за три роки, заплатити за три роки вкладки від організації, яку він мав репрезентувати, і пред'явити свої повновласті для репрезентації своєї організації), хоча така реєстрація і кваліфікованість мала — згідно з рішенням Екзекутиви — закінчитись у вересні 1980 року. Всупереч такій постанові, делеґати реєструвалися й кваліфікувалися ще і в третьому дні Конґресу, 12-го жовтня 1980 р."

А Богдан Будянський у статті „Ще *про* розбиття УККА", („Українські вісті" з 5-го листопада 1980 року) пише: „Далеко перед датою Конґресу на терені США творилися на скору руку юридичні фікції організації — членів Конґресу УККА. Один відділ УККА в Флориді (Голлівуд), що мав 6 членів, вислав на Конґрес 8 умандатованих делеґатів. Творилися свіжоспечені Народні Доми, клюби, гуртки тощо, з рамени яких висилалися делеґати. В Ню Йорку юридичною одиницею членом УККА оформили церковний хор церкви св. Юра і делеґатом вислали члена ООЧСУ Цебрія. Теж у Ню Йорку один шинок (бару) оформили юридичним членом УККА та вислали делеґата.

На Конґресі при дверях не було ніякого контролю для перевірки мандатів делеґатів та запрошених гостей. У багатьох не було

(Продовження на ст. 4)

Михайло Ільків

ЕКОНОМІЧНА РЕЦЕПТА

Характеристичною цікою теоретиків-дослідників є їхні ідеї в площині розв'язки суспільних проблем. У цьому аспекті — тут мова про деякі погляди, на справи економічного розвитку.

Теоретики з більше ліберальними поглядами, вважають, що технологічний поступ є надто важливий, щоб плянування промисловости залишити виключно промисловцям. На їхню думку, кожний державний уряд повинен більше контролювати плянування промисловости країни, навіть мати свій окремий плян промислового розвитку, апробований робітництвом. Маючи досвід у тій ділянці, промисловці дивилися досить скептично на такі погляди. Вони вважали, що діло не тільки в плянуванні промисловости, але й у переведенні його в життя. Наприклад, в Японії ініціятива промислової політики виходить від промисловців, натомість уряд є тільки арбітром у деяких справах.

Англійські дослідники промислових проблем уважають, що державне індустріяльне плянування не є приваблююче ані для платників податку, ані економіки взагалі, тому що промисловість вимагає постійних інвестицій на нове устаткування. Отже, в основі ціла справа — це великий риск для громадських грошей. Таких теоретичних філософій можна б наводити більше, але це справу не розв'язує. Економічні проблеми є складні, тому що автаркійність втратила практичне значення. З цієї причини теоретичні міркування людини не можуть дати задовільної відповіді на складні господарські питання. Це, одначе, не означає, що людина повинна піддатися обставинам і не діяти.

Конечність реформи

Вибори Президента ЗСА та інших офіційних чинників, що відбулися у листопаді 1980 року, наголосили одну важливу думку — конечність господарської реформи країни. Значно більші економічні поліпшення під час цієї виборчої реторики обіцяла консервативна фракція республіканської партії, тому виборці всенародним голосуванням дали їй повний мандат. Це, мабуть, перша того роду перемога республіканців в історії країни.

В принципі республіканська плятформа обіцяла зреформувати економіку країни, дати повне затруднення робітникам, зменшити податки, збалянсувати федеральний бюджет, зменшити контролю у промисловому плянуванні країни, віддати більшу ролю вільному ринкові в торгівлі та інше.

Вибори за нами, діло перед нами! Все таки треба дивитись оптимістично, що добре й на довгу мету плянована економічна політика країни, при зменшенню федеральних обмежень, повинна б змінити напрям, і надати стимул господарському поступові. Але така економічна рецепта вимагає певних передумов: перша з них — це збалянсування бюджету, ціною зменшення видаткувань. Приходи і розходи повинні бути збалянсовані. Маючи збалянсований бюджет, можна думати про зниження податків, про які була мова під час виборчої кампанії.

Цікаво як цю загадку розв'яже новий Уряд після перебрання влади в січні 1981 року. Одначе в іншій економічній ситуації, наприклад, якщо б була бюджетова надвишка, при тому господарська ресесія, тоді зменшення податку було б доцільним для стимулювання продукції. Отже, зменшення податку повинно слідувати за зменшенням федеральних видатків, а тільки в такий спосіб можливе поліпшення ситуації.

Енерґетика, податки

Другою важливою господарською проблемою країни — це справа енерґетична, і її унезалежнення від імпорту. За звідомленням Американського нафтового інституту в 48-ми місцях у ЗСА почали видобувати нафтову ропу, що після трьох років принесло певні користі. Інші роди енерґетичного палива, як: вугіль, нуклеарна енерґія, соняшна енерґія, геотермічна температура є ще в стадії дослідів і мало експлуатовані. Все ж таки десять відсотків нафтових продуктів у 1980 році заступлено іншого роду паливом. Тут треба згадати, що в ЗСА частину видобутої нафти продають на світовому ринку.

Третя справа — це податки, що їх треба зреформувати. Наприклад, якщо б взяти до уваги в цей інфляційний період середнього роду підприємця, то амортизацію його інвентаря забирають податки, і тоді вже нічого не залишається на нові інвестиції. Така ситуація причинилася до банкрутства багатьох менших підприємств, і збільшила безробіття. Платники перевантажені зростаючими податками, зменшують свої інвестиції у підприємства, як також відсотки платні від банкових ощадностей не повинні бути оподатковані. Отже, над податковою системою країни повинна б бути дискусія, а опісля — реформа.

Ще одна справа над якою слід передискутувати — це федеральна контроля у розвитку промисловости, і комерційности країни. Великі вимоги забезпечення, наприклад, у автовій, текстильній та інших промислах підносять ціни на ті вироби. Отже, більша федеральна контроля у деяких із галузей промисловости, а натомість деконтроля в інших родах індустрії — витворюють непевність і риск щодо їхнього розвитку. Тому мораторіюм різних правильників і реґулювання був би також стимулом у господарському розвиткові країни.

Усі заторкнені справи творять комплекс економічної рецепти країни, які, очевидно, підлягають дискусії, реформі, а вкінці переведення цих усіх чинників у діло. Можна сподіватися, що новий Уряд внесе нові ідеї, більшу господарську стабільність, і зреформує економіку країни в напрямі поліпшення.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

НЕЗРОЗУМІЛА ОЦІНКА ЗАВДАНЬ УНС

У „Свободі" ч. 249, 28-го листопада ц.р., у вістці про нараду Округи УНСоюзу стейту Коннектикат читаємо оцінку XIII Конґресу Українців Америки і завдань УНС, яку у своєму слові подав проф. Іван Телюк, член Контрольної Комісії УНС і член Крайової Ради УККА. Згідно з поданими інформаціями у цій вістці, проф. І. Телюк висловив такі твердження відносно УНС, які цитуємо: „УНС належиться поважне становище в українському громадському житті, але рівночасно він висловився за тим, що УНС, як громадсько-фінансова установа, не повинен боротися за керівні становища в проводі УККА і не повинен поборювати інших політичних думок, чи політичних груп". Далі проф. Телюк висловився за тим, щоб „УНС брав участь в УККА, але його участь повинна бути пасивна, бо економічно-суспільна установа не повинна вважати себе провідником у політичному житті".

Очевидно проф. І. Телюк може мати свої погляди і переконання на громадсько-політичні процеси української спільноти, та, однак, нас дивує одне, що будучи членом Контрольної Комісії УНС і членом Крайової Ради УККА протягом довшого часу, він ніколи не протестував проти політичної діяльности Володимира Мазура, предсідника УН Помочі, чи інших допомогово-братських союзів на форумі Крайової Ради УККА. Отже, ми рішучо вважаємо, що твердження професора І. Телюка, начебто УНСоюз не компетентний чи не має права як допомогово-асекураційна інституція брати участи в українському громадсько-політичному житті — помилкове і незрозуміле, бо, якщо В. Мазур може займатися політикою, то таке саме право має на те д-р Іван Флис, головний предсідник УНС.

Крім цього УНС, як основоположник УККА паралельно з іншими братськими союзами відігравав ключову ролю протягом 40-ліття існування УККА, отже силою історичного факту повинен і надалі цю ролю сповняти. Ба що більше, уважаємо за відповідне ствердити, що становище д-ра Флиса і Екзекутиви УНС, що його вони зайняли відносно подій на XIII Конґресі в Філядельфії і після нього, є правильне, а це піддержує цілий ряд ухвал Відділів УККА, поодиноких складових організацій у системі УККА і ряд статтей в українській пресі. У нас немає сумніву, що майбутній історик життя української спільноти на поселеннях оцінить становище УНС, як доцільне і правильне.

Осип Труш

Юніон, Н. Дж.

ВИБОРИ Й НАШ КОНҐРЕС

Ніхто не припускав, щоб республіканський кандидат на президента Роналд Реґен дістав аж таку велику перевагу голосів у відношенні до свого опонента президента Джіммі Картера. Виглядає, що майже все населення ЗСА пішло за Реґеном. Це говорить, що за республіканським кандидатом голосували демократи, інакше він не здобув би аж такої великої переваги.

Для нас це дивне й незрозуміле. Як може член однієї партії голосувати за кандидатом протилежної партії, але в цьому власне криється увесь секрет політичної мудрости. Американський громадянин буває свідомий того, що треба зміни, та що цього вимагає загальне добро. І при голосуванні він віддав свій розум і свою совість для добра загальної справи. Він не радився свого приятеля, ані свого сусіда, ані рідної жінки й не чекав на наказ свого партійного проводу. А це саме свідчить про його політичну зрілість.

А як же в нас? Ось, наприклад: десять делеґатів з Міннеаполісу, викинувши по 300 долярів на подорож „перли", що так скажу, до Філядельфії, на Конґрес, щоб там на знак піднести руку й все помішати. Чия в цьому вина? Очевидно не делеґатів, а їхніх провідників, які зуміли збаламутити цих незрячих. Який з цього висновок? Висновок простий, що ми, тут на поселенні за 30 років нічого не навчилися. Для старшої ґенерації воно нічого. Вона зварилася у тій гризні й з нею відійде, але що залишиться для нового покоління?

Ми вже поповнили один непростимий гріх супроти старої еміґрації, яку своїм нетактовним поступуванням і всякими драчками відігнали від себе.

Другим непростимим гріхом буде, якщо своїм злим прикладом відженемо від себе молоде покоління. Я особисто маю ще надію, що нове покоління виховане тут по-державницькому не піддасться злим прикметам старшої ґенерації.

Для прикладу, дозволю собі навести розмову зі своїм п'ятнадцятилітнім сином. Він і його приятелі зорганізували музичний гурток. Це вимагало великого вкладу грошей. Я запитав його: — А що буде як ми викинемо такі великі гроші на інструменти з різними додатками, а ви посваритесь, розійдетесь і все пропаде? — Він відповів: — Тату, то тільки старі українці сваряться, молоді не сваряться.

Виглядає, що вже й молоде покоління запримічує вади старших, а це добрий знак.

Богдан Гуцал

Міннеаполіс, Мінн.

Анна Власенко-Бойцун

ТАСМАНІЯ — „ЯБЛУЧНИЙ ОСТРІВ"

(III)

Третього дня вранці вибралась я на окружну туру вздовж ріки Тамар. Це була приємна, але дуже довга (92 кілометрова) тура. Ми їхали вниз ріки Тамари до новозбудованого мосту Батмана, близько устя ріки, недалеко порту Дальримпль. Міст названий в честь Джана Батмана, який пливучи рікою Тамар в 1835 році переплив протоку Басс і причалив до побережжя Австралії саме в тому місці, де тепер Мелборн і записав у своєму щоденнику: „Тут постане оселя"; отже його передбачення стали дійсністю. Над рікою-багато просторих пляжів — Келсс, Ґрін, Сенді та чимало відпочинкових площ зі столами, лавками й іншими вигодами і всюди було багато туристів, неначе на Коні Айленд в Ню Йорку.

Не гаючи дармо часу і маючи мою подорожню торбу при собі, я не обідавши, пересіла на автобус, що саме відходив до Гобарту і набирав пасажирів: без жалю попрощалась я з Лонсестоном, найбільше промисловим містом Тасманії. Тасманський шлях 408км. довжини сполучує Лонсестон зі столицею. Він проходить східнім побережжям острова крізь пристані, міста, містечка й ресорти. З Лонсестону повертає на північний схід до Скотдейл, відтак в'ється крізь гори покриті не лише рідкісною фльорою як 300-літні миртові й папоротні дерева, стрункі евкаліпти, але також багаті численними покладами олива, яке видобувають із алювіяльних нанесених шарів, біля яких побудовані шахти. Переїхавши Вітборо Пасс і звернувши на бічну дорогу, ми мали змогу оглянути водопад Колюмба. З'їджаючи з гір до порту св. Гелени насолоджувалися чудовими приморськими краєвидами. Порт св. Гелени постав у 1834 р. і був рухливий в минулому столітті, але тепер це радше спокійне курортне місто, славне своїми водними атракціями і пляжами.

На південь від цього порту дорога проходить понад самим Тасманським морем буруном до модерного курорту при усті ріки Скамандер, а звідтіля через імпозантний Сант Мері Пасс до міста тієї ж самої назви. Минувши місто св. Марії дорога в'ється серпентинами вниз до т.зв. Слоневого проходу через стрункий евкаліптовий ліс, крізь який при закрутах видніє синьо-зелене море, вкінці знову дорога йде до побережжя аж до Бічено — рибальського містечка. Із Бічено шлях знову підноситься вгору і проходить через горбовину рідкісного червоного ґраніту, щоб знову повернути до побережжя в містечку Свансі, яке простягається над заливом 43 км. на південь від Бічено. Тепер дорога йде прямо крізь зелені пасовища між синім морем на сході і червоними гобками на заході. Вкінці Офборт, село віддалене лише 50 км. на північ від Гобарту, але я висідаю із автобусу, бо тут маю ночувати і відвідати острів Марія — заповідник Тасманії. Мій мотель був близенько автобусової станції, а вечір був погідний і я вирішила пройтись головною вулицею симпатичного містечка, хоч напис каже, що це „віледж".

Село має рибальський характер і славне тим, що тут колись був порт та у зв'язку з першою станцією в'язнів на острові Марія побудовано перший готель Сван (лебідь), який ще досі, очевидно, змодернізований і перебудований служить туристам. Чепурні доми, яблуневі сади і яринні городи дуже нагадують село на Тернопільщині — Ігровиця.

Острів Марія віддалений від Орфорду 19 миль і має цікаву історію. На початку XIX століття була це в'язнична станиця, куди посилано більш небезпечних злочинців, і де вони завели перші виноградники і винниці й продукували вино, але цей проєкт не оплачувався економічно, тому уряд розпочав важку продукцію цементу, що в той час мав великий попит, одначе цементова потреба тривала коротко, тому рештки в'язнів перевезено до Порт Артуру, а вільні колоністи почали випас худоби. Під сучасну пору острів Марія став Тасманським Національним Парком, чи радше заповідником оригінальної тасманської фльори і фавни, що ще залишилась незнищеною крім автохтонів-номадів, які вигинули наприкінці минулого століття. Острів Марія був названий ім'ям дружини губернатора Ван Дієменa ще Абелем Тасманом в 1642 році. Острів можна відвідати човном, що курсує з Орфорду двічі або тричі денно, залежно від числа туристів.

Із Орфорду Тасманський шлях біжить понад ріку Проссер аж до села Букленд, де можна оглянути найстарший у Тасманії костел, а ще далі на південь у Річмонді костел св. Луки і дерев'яний міст, який збудували в'язні в 1823 році. Міст ще вживаний, хоч недалеко видніє модерний Тасман Брідж, що сполучує столицю із Тасманським шляхом і модерним летовищем.

Столиця Гобарт

Столиця Тасманії — це одне з найкраще положених міст у світі, між високою на 1,271 метрів горою Веллінґтон, а широкою, неначе залив рікою Дервент, на 20 км. вздовж ріки від її устя, тепер росте на обох берегах цієї глибокої доступної для великих кораблів ріки і пристані. Місто Гобарт із малої оселі на початку XIX століття, трьох десяток піонерів зросло до 166,530 мешканців в 1980 році. Все ж таки доми збудовані першими колоністами в 1840 роках стоять ще досі на Муррей вулиці, як і Парлямент серед парку і квітників, а в місті панує взірцевий порядок і давня европейська атмосфера. Варта відмітити, що в Гобарті є три бібліотеки, п'ять музеїв, ґалерія, ботанічний город, театр і безліч квітників, городів, парків.

Головна квартира Тасманського туристичного бюра приміщується на вулиці Єлисавети ч. 80, звідкіля курсують південні тури до всіх історичних і важних пунктів Гобарту в ціні п'ять долярів. Я відвідала Порт Артур — колишні руїни суворої в'язниці в роках 1830-1877, що дала почин не лише цивілізації тасманського півострова, але й колонізації всієї Тасманії. Руїни колишньої в'язниці розкинені близько Іґлс нек, вузького переходу, на якому від берега до берега були прив'язані на ланцюгах собаки, які хоронили вихід, так що за час майже 50-літнього існування тієї в'язниці, ні одному в'язневі не вдалось утечи.

(Продовження буде)

СОЮЗОВЦІ! ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНА КАМПАНІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ УЖЕ РОЗПОЧАЛАСЯ. ЇЇ МЕТА: ПРИДБАТИ 4,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ НА СУМУ 12 МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ! ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЮ ВЕЛИКУ МІСІЮ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ!

Відбувся 14-ий Делеґатський з'їзд ОбВУА

В суботу, 29-го листопада 1980 року, відбувся 14-ий Делеґатський з'їзд Об'єднання бувших Вояків Українців в **Америці в Українському** Спортовому Клюбі „Гризуб" у Філядельфії, Па.

З'їзд відкрив голова Головної управи полк. Йоахим Вишневецький, привітав присутніх делеґатів з'їзду та попросив однохвилинною мовчанкою вшанувати пам'ять померлих членів ОбВУА генералів — Павла Шандрука, Михайла Крата і Бориса Барвінського; полковників — Петра Самійлова і Якова Фартушного; колишнього голову Головної управи ОбВУА поручника Івана Поритка, Гната Кам'янку, проф. Йоахима Нещадименка, проф. Михайла Лисогора, інж. Дем'яна Захарченка й багатьох інших.

Голова попросив голову Номінаційної комісії побратима Івана Данківського подати кандидатів до президії. Наміченими кандидатами були: Микола Турецький, голова; о. митрат Василь Головінський, заступник; Юліян Татунчак, секретар. Всі присутні одноголосно погодились на згаданих кандидатів.

Предсідник з'їзду подякував за довір'я і заявив, що він постарається перевести 14-ий Делеґатський з'їзд річево й згідно зі статутом ОбВУА. Він подав порядок нарад, який був прийнятий одноголосно..

Молитву провів о. митрат Василь Головінський. Відтак приступлено до вибору комісій: номінаційної, верифікаційної і резолюційної, після чого прочитано протокол з 13-го з'їзду. Читав протокол ред. Степан Конрад і його було прийнято.

У дальшому була доповідь „30-річчя Об'єднання", яку виголосив голова полк. Йоахим Вишневецький. Доповідь заслуговує на більшу увагу. Рівночасно ця доповідь охоплювала звіт голови ОбВУА не тільки за минулу каденцію, але це був звіт 30-річної праці ОбВУА. Головний скарбник пор. Іван Данківський дав вичерпний звіт з головної каси ОбВУА й касовий звіт Суспільної служби комбатанта.

Слідуючим звітодавцем був секретар ред. Степан Конрад, який у звіті заявив, що в минулій каденції відбулось дев'ять засідань Головної управи ОбВУА.

До звіту покликано Контрольну комісію, за яку звітував інж. Юрій Тамарський. Згідно з переведеною контролею касових книг К.К. ствердила, що каса була ведена взірцево, і запропонував з'їздові висловити подяку скарбникові.

Приступлено до дискусії над звітами управи. В дискусії багато делеґатів забирали голос і висловлювали подяку Головній управі за проведену велику працю. Дискусія була на високому рівні, конструктивна й проходила в дусі єдности та взаємної пошани. По дискусії покликано голову Контрольної комісії для уділення абсолюторії уступаючий управі, що і було одноголосно ухвалено—рясними оплесками висловлено подяку уступаючій управі

Вибір керівних органів : Головної управи, Контрольної комісії і Побратимського суду. Предсідник попросив номінаційну комісію прочитати листу кандидатів: Йоахим Вишневецький-голова; заступники: Іван Данківський, Микола Турецький і Олександер Білевич; секретар- Осип Труш; скарбник - Михайло Головей; культурно-освітній і пресовий референт - Іван Кедрин-Рудницький; організаційний - Богдан Фостяк, господарчий - Іван Винник; вільні члени: Валентин Семянців і Іван Дмитрик. Контрольна комісія: Юрій Тамарський, Марія Величко й Матвій Суржко. Побратимський суд: ген. Петро Самутін, о. митрат Василь Головінський і Степан Конрад.

Другої листи не було й предсідник зборів заявив, що окремо буде голосування на голову, а відтак на всіх членів управи. Голосування пройшло одноголосно. Предсідник попросив переобраного голову взяти дальше ведення зборів. Голова ОбВУА подякував за довір'я та заявив, що осідок Головної управи ОбВУА буде в Ню Йорку.

Перейдено до привітів. Усний привіт зложила Марійка Лабунька від Об'єднання колишніх Вояків УПА. Письмові привіти: від ген. Мандзенка; від Крайової управи Братства 1-ої Дивізії УНА за підписами Богдана Артимишина—голови і Ярослава Полатайка —секретаря; від ред. Івана Кедрина-Рудницького; від Товариства УПА голови Лева Футали.

Особисто взяли участь у з'їзді голова Крайової управи Братства 1-ої Дивізії УНА мгр Богдан Артимишин і Марія Лабунька, яка заступала голову Об'єднання колишніх Вояків УПА полковника Юрія Лопатинського. Присутніх представників належно привітали делеґати ОбВУА.

Після передостанньої точки порядку денного—запитів, внесків і побажань, з'їзд закінчено українським національним гимном.

Замість повідомлень про наше вінчання,
що відбулось 10-го січня 1981 року
у церкві св. Арх. Михаїла
в Дженкінтовн (Філядельфія, Па.),
складаємо 200.00 долярів
на Український Музей у Ню Йорку.

Марія Ґерус
Сильвестер Мартюк

Український Конґресовий Комітет Америки
Відділ Пассейк-Берґен, Н. Дж.

відзначує

в неділю, 18-го січня 1981 р., о год. 4-ій по пол.
в залі Української Централі в Пассейку, Н. Дж.
240 Hope Avenu

СВЯТОЧНУ АКАДЕМІЮ
САМОСТІЙНОСТИ
і
СОБОРНОСТИ УКРАЇНИ

В ПРОГРАМІ:

Апель — внесення прапорів, відкриття — голова УККА — Д-р КОНСТАНТИН ВАНЬО, відчитання Проклямацій міст Пассейку, Кліфтону і Патерсону; Святочна промова — голова УНРади ред. А. БІЛЯЇВ: хор „ЖАЙВОРОНКИ" Осередку СУМ-А в Ню Йорку під дириґентурою проф. ЛЕВА СТРУГАЦЬКОГО; виступ солістки ЛЯРИСИ МАҐУН-ГУРИН при акомпаньяменті МАРІЙКИ СОХАН.

•

Того ж дня, в Українських Церквах Пассейку і Кліфтону
будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ в НАМІРЕННІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

До участи у святкуваннях, запрошується всі Організації з прапорами і все Українське Громадянство.

•

Повідомляємо Українське Громадянство, що ПІДПИСАННЯ ПРОКЛЯМАЦІЙ МАЙОРАМИ МІСТ і ПІДНЕСЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПРАПОРІВ з нагоди 22 СІЧНЯ відбудуться в таких часах: **ПАССЕЙК — 22-го січня 1981 р., о год. 10:30 р., в Ситі Гол**, 330 Passaic St.; **КЛІФТОН — 20-го січня, о год. 8-ій веч., Ситі Голл**, 900 Clifton Ave.,; **ПАТЕРСОН — 21-го січня, год. 12:30 дня, Ситі Гол**, 155 Market Street.

СВЯТОЧНИЙ КОМІТЕТ

ВИСТАВКА СТАРОВИНИ

буде відкрита

в СТУДІЇ ШОНК-РУСИЧА

18-го січня 1981 р., о год. 12-ій по пол.

Буде виставлено:

Ікони: Печерська Богородиця, Почаївська Богородиця, св. Варвара, св. Миколай, Ікона 12 свят та багато інших. Хрести: українських майстрів, емаль, київських майстрів, дукати та багато інших античних речей.

Виставка буде тривати до 25-го січня 1981 р.

Вступ за вільними датками. Кава та інші напитки.

SZONK-RUSYCH STUDIO
13 East 7th Street (bet. 2-3 Aves), New York, N.Y.
(212) 982-1600

ПОВІДОМЛЕННЯ

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА КРЕДИТІВКА в НЮ ЙОРКУ

подає до відома Всім своїм Членам, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в неділю, 8-го лютого 1981 року
в церковній залі Української Православної Церкви
св. Володимира в Ню Йорку, Н. Й.
при 160 Вест 82-га вул.

Початок зборів год. 1-ша по пол.

Порядок денний буде проголошений на зборах.

УПРАВА КРЕДИТІВКИ

Українська Православна Парафія св. Тройці
836 Lyons Avenue, IRVINGTON, N.J.

влаштовує

РІЗДВЯНИЙ КОНЦЕРТ КОЛЯДОК і ЩЕДРІВОК

у виконанні **церковного хору** *під. дириґентурою* **інж. Д. Олійника**

в неділю, 18-го січня 1981 р.,після Богослуження, о год. 12:30 по пол.

Богослуження відправить о. протоієрей СЕРГІЙ НЕПРІЛЬ
в сослуженні о. прот. ВОЛОДИМИРА ПОЛІЩУКА

•

ПІСЛЯ КОНЦЕРТУ, В ТІЙ ЖЕ ЗАЛІ ВІДБУДЕТЬСЯ

РІЗДВЯНА ЗУСТРІЧ ПАРАФІЯН і ГОСТЕЙ

ВСІХ ЩИРО ЗАПРОШУЄ —

о. НАСТОЯТЕЛЬ І ПАРАФІЯЛЬНА РАДА

Д-р Лука Луців:

ВАСИЛЬ СТЕФАНИК

ОСПІВЕЦЬ УКРАЇНСЬКОЇ ЗЕМЛІ

Ціна — 8.00 дол.

Замовляти:

SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07308

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

Вшановуючи пам'ять
сл. п.
ЄВГЕНА КОЛОДІЯ
Брата товаришки праці Олі Парубчак
зложили на руки Всч. о. Володимира Мельника
суму 138.00 долярів
на найбідніших дітей у Бразилії

ПРАЦІВНИКИ
ГОЛОВНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ УНСОЮЗУ
І „СВОБОДИ"

У невимовному болю клоню голову перед своїм Батьком, який відійшов у дорогу, де не має болю ні печалі

СВ. П.

ВАСИЛЬ МАСНИК

Складаю щиру подяку Родині, яка не жаліла труду, щоб прибути з далекого Чікаґо— сестра Галина Немчинська, братова Ольга Масник, братанок Стефан Масник з дружиною Наталкою; з Вашінґтону — братанок Ігор Масник з дітьми Катрією та Тарасом. Кузинові Григореві Дубно з родиною, Іреною Гладка. Люба Дубно та Орест Дубно з Коннектікат.

Рівнож моя невимовна подяка парохові церкви св. Івана Хрестителя о. Михайлові Кучмякові в Нюарку, Н. Дж., який дуже по-батьківськи відпровадив у вічну дорогу мого Незабутнього Батька.

Сусідам з Золочева та Друзям по Зброї Покійного Тата, Приятелям та Знайомим — хай Бог заплатить сторицею.

За прощальні слова над домовиною, щире спасибі панові Стефанові Біловусові та під час тризни, мому Другові з юних літ Дмитрові Пенцакові, як рівнож пані Лярисі Пенцак за переведення збірки на Патріярший Фонд, які замість квітів зложили:

Родина Біловус	$25.00
П-во В. Воловчук	20.00
П-во Л. Ґураль	25.00
П-во Г. Ґлуґовскі	10.00
П-во Р. Данилюк	20.00
П-во Й. Дідик	10.00
Родина Дубно	25.00
П-во М. Косаревич	25.00
Пані О. Масник	10.00
П-во І. Масник	10.00
П-во С. Масник	10.00
Д-р і пані Е. Морденте	25.00
П-во Д. Пенцак	20.00
П-во А. Пискір	20.00
П-во Ю. Стеранка	25.00
П-во С. Тиндик	20.00
П-во З. Федорончук	10.00
Разом	$310.00

Від Родини зложив подяку всім Присутнім зібраним на жалобній трапезі братанок Ігор Масник.

За совісне перепровадження похорону дякуємо похоронному заведенню Литвин і Литвин у Юнійон, Н. Дж.

Опечалений —
син ЕВСТАХІЙ з дружиною СОНЕЮ

У смутку повідомляємо Приятелів і Знайомих, що 6-го січня 1981 року, упокоїлася в Бозі,

наша Найдорожча

МАМА, БАБЦЯ І СЕСТРА

бл. п.
МАГДАЛИНА з ФЕДОРИКІВ
ЖЕЖЕЛЕВСЬКА

нар. 6-го липня 1907 р. в Сколім, Україна.

ПОХОРОН відбувся дня 9-го січня 1981 р. з церкви св. Духа в Брукліні — Північ, на цвинтар Maryrest в Mahwah — Darlington, N.J.

Дочка — НЕОНІЛА ГОЛІЯТ з чоловіком ПЕТРОМ і дітьми НЕРИССОЮ й ПЕТРУСЕМ
Син — ОЛЕГ
Брат — ОСИП ФЕДОРИКА з дружиною СТЕФАНІЄЮ, дітьми і внуками

Просимо про молитви за душу Покійної.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого
БАТЬКА І ДІДУСЯ

бл. п. крилошанина
о. МИХАЙЛА ГУКА

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ з ПАНАХИДАМИ

В УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЦЕРКВАХ:

Понеділок, 19-го січня 1981 р.:
Богоявлення у Ст. Петерсбурґ, Фльорида, 7-ма год. ранку
Успення Матері Божої у Фінікс, Арізона, 7-ма год. ранку
Богоявлення у Рочестері, Н. Й., 7-ма год. веч.

Вівторок, 20-го січня 1981 р.:
Св. Володимира Вел. у Ютика, Н. Й., 9-та год. ранку
УКЦ у Летбрідже, Альберта, Канада, 8-ма год. ранку

Просимо згадати Покійного у Ваших молитвах.

Син — БОГДАН з дружиною МАРІЙКОЮ
і внуками: ДАНОЮ, СТЕПАНОМ І РОМОЮ

В пам'ять свого ЧОЛОВІКА
бл. п.
Інж. АНАТОЛІЯ ВАСИНЧУКА

ВШ. Пані Д-р ІРИНА ВАСИНЧУК
із Лейк Форест, Ілл.
зложила дар 500.00 долярів
на цілі Інституту.

•

Достойній Вдові висловлюємо найщиріші співчуття й сердечну подяку.

СХІДНЬО-ЕВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ім. В. ЛИПИНСЬКОГО
469 Flamingo, Philadelphia, Pa. 19128

Філологічна Секція
Наукового Товариства ім. Шевченка
з сумом повідомляє, що 30-го грудня 1980 року, упокоївся в Бозі

бл. п.
Д-р СТЕПАН ЧОРНІЙ

професор стейтового університету Ню Йорк, дійсний член Філологічної Секції, літературознавець, дослідник українського драматичного письменства і театрального мистецтва.

•

УПРАВА НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ім. ШЕВЧЕНКА І ДИРЕКЦІЯ ФІЛОЛОГІЧНОЇ СЕКЦІЇ та ВСЕ ЇЇ ЧЛЕНСТВО
складають опечаленій Родині вислови глибокого співчуття.

У глибокому жалю і смутку ділюся сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що дня 29-го грудня 1980 року, ненадійно, заснула сном вічним,

моя Найдорожча ЖІНКА

бл. п. СТЕФАНІЯ з НОВОДВОРСЬКИХ КАЛИТЧУК

народжена 26-го грудня 1898 р. в Чернятині, повіт Городенка, Зах. Україна, б. учителька народних шкіл на Поморю, Польща, на Рідних Землях у Станиславові і Снятині, на еміґрації в Ашаффенбурзі та парохіяльній школі в Трентоні.

ПАНАХИДА була відслужена дня 11-го січня 1981 р., ПОХОРОН відбувся дня 2-го січня 1981 р. з церкви св. Йосафата, а поховано на цвинтарі св. Марії в Трентоні, Н. Дж.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

У глибокій печалі і скорботі:

чоловік — ФИЛИМОН
Ближча Родина в Україні

ПОДЯКА

З волі Всевишнього, ненадійно, відійшла від мене у Вічність,
моя Найдорожча ЖІНКА

бл. п.
СТЕФАНІЯ з НОВОДВОРСЬКИХ КАЛИТЧУК

Моя вдячність є безмежна і я неспроможний висловити словами моїх почувань, все ж таки цією дорогою складаю щиру подяку Усім, які взяли участь у похоронних відправах та відпровадили Покійну на Вічний Спочинок.

Найперше щиро дякую Впр. о. Ярославові Федик за відслуження Панахиди, Поминальної Служби Божої, за так щире прощання Покійної під час Служби Божої у церкві св. Йосафата та відпровадження Покійної на цвинтар Св. Марії в Трентоні.

Дякую щиро Вп. Панам М. Копаниці і М. Головко за заступство дяка у похоронних відправах.

Сердечну подяку складаю Вп. Паням: Ярославі Лабка і Дарії Кузик за глибокі змістом слова прощання після Панахиди.

Щиро дякую Вп. Панам: М. Осадці, М. Наґірнякові, В. Коцопейові, І. Грибовському і П. Копаниці за несення домовини.

Сердечну подяку складаю Вп. Паням — Членкам 11-го Відділу Союзу Українок Америки в Трентоні за прегарні квіти.

Зокрема щиро дякую Вельми Шановній Родині Осадца за чудові квіти.

Вп. Пані Богданні Осадца складаю сердечну подяку за поміч у полагоджуванні справ пов'язаних з похороном та за розраду у найтяжчих хвилинах мого життя.

Моя щира подяка Приятелям і Знайомим за пожертви на Служби Божі.

Пожертви на Служби Божі зложили:

Головко Іван і Софія, Марія і Михайло Глушок, Іван Грибовський з Дружиною, Дубик з Дружиною, Кузик Дмитро і Дарія, Варвара і Василь Коцопей, Василь Копаниця, М. Копаниця з родиною, Михайло і Ольга Колодій, Мрочко з родиною, Люба Мрилоцька, Ольга Надраґа з родиною, Дмитро Надраґа з родиною, Марія Наґірняк, Алексaндер і Марія Неро, Мирон і Богданна Осадца, Союз Українок Америки — Відд. 11-ий в Трентоні, Ірина і Андрій Турчин, Катерина Федорак.

Хай Всевишній Господь винагородить усіх Вас своїми щедрими ласками.

Чоловік ФИЛИМОН

Молоде подружжя в Монтреалі

Маріянна й Олег Гиби

Приємно мені писати про радісну урочистість українських родин. Такого радісного дня дочекались Надія і Степан Лащуки, батьки молодої Маріянни, і Анна та Іван Гиби, батьки молодого Олега, в суботу, 31-го травня 1980 року. Урочистість започатковано в 4-ій по полудні в церкві Успіння Божої Матері у дільниці Роземонту в Монтреалі. Тайну вінчання довершив митр. о. Ярослав Гайманович при співучасті чудових співів двох церковних хорів: св. Івана Христителя в Монтреалі і св. Василія Великого в Ляшині під дириґуванням Марії Чолій.

Традиційна весільна гостина відбулася в церковній залі, якою зручно проводив весільний староста і шваґер молодого Олега адв. Роман Карпішка. Крім рідні участь у весіллі і весільній гостині брало понад 400 осіб, які сердечно привітали вродливу пару молодят у супроводі дружок і дружбів, рідні і весільного старости під звуки оркестри „Самоцвіт".

Весільний староста відкрив свято й розповів (у двох мовах) про традиції українських весільних обрядів, які по сьогоді збереглися серед наших родин, та представив гостей за головним столом і рідню молодят та розповів їхню біографію.

Опісля тріо „Весна" — Віра Турко, Галя Морос і Ганя Чурма — Гарно заспівали кілька пісень у супроводі на гітарі Романа Карпішки молодшого.

Слід згадати дещо про молодят. Молода Маріянна — це вихованка свідомої української родини; її бабуся і дідусь Агафія та Іван Онишкевичі — це свідомі українські громадяни, які впродовж довгих років чимало причинилися до розвитку культурно-освітнього життя серед української спільноти на еміґрації та завжди були щедрими жертводавцями на різні культурно-освітні та релігійні установи. Це прив'язання і любов до свого народу вони передали своїм дітям і внукам. Батьки Маріянни Надія і Степан Лащуки є діяльними членами при парафії Успіння Божої Матері. Вони виховали трьох дітей: дві дочки — Каролину, вже замужню Филипс, Маріянну та сина Марка.

Молодий — Олег — весела, жартівлива людина, має непересічні малярські здібності. Батьки молодого Анна і Іван Ґиби — це активні члени при парафії св. Василя Великого в Ляшіні, а І. Ґиба, довголітній член церковного та рідношкільного комітетів, ревно виконує свої обов'язки в них і співає у місцевому церковному хорі. Анна Ґиба є активною членкою ЛУКЖ. Вони виховали четверо дітей: трьох синів — Зенона, Василя й Олега, та дочку Степанію, замужню Карпішка, та дочекалися двох внуків Романа і Михася Карпішків.

Під час весільного прийняття теплими словама подяки привітав усіх присутніх батько молодої Маріянни. С. Чолій і батько молодого Олега І. Гиба. При тій нагоді він згадав усіх своїх четверо сватів і закликав їх до дальшої родинної любови і згоди для добра їхніх дітей і української громади. Зокрема він подякував дириґентці церковного хору М. Чолій.

М. Чолій поґратулювала новоженцям, а зокрема їхнім батькам за дуже гарно влаштовану весільну гостину і підкреслила, що вона вдоволена з того, що змогла причинитись до звеличання шлюбу Маріянни і Олега та уприємнити їм та їхнім батькам і гостям це величаве весільне свято.

Теплими й щирими словами привітав молодят дідусь молодої Маріянни І. Онишкевич.

На весільній гостині молодята — Олег і Маріянна не забули й про членство в УНСоюзі: найбільшій українській забезпеченевій й братсько-допомоговій організації в день шлюбу вступили в членство.

Т. Мороз

Президент Австрії відвідав українську громаду у Відні

При кінці листопада 1980 року у Відні відбувся ряд українських імпрез, які пройшли з надзвичайним успіхом і на які прибули численні гості під проводом самого федерального президента австрійської республіки д-ра Рудольфа Кірхшлеґера.

В часі від 28-го до 30-го листопада Союз Українських Філятелістів Австрії (СУФА) влаштував у святочній залі нової віденської ратуші виставку поштових марок до тематики „Різдво Христове" й „Марія Тереза". Імпреза СУФА стояла під почесним патронатом президента Австрії д-ра Р. Кірхшлеґера. До почесного комітету входили посадники і губернатор міста Відня Леопольд Ґрац, член уряду міста Відня сенатор Гайнц Нітель, голова ради першої дільниці Відня інж. Гайнріх Гайнц, генеральний директор австрійської державної пошти д-р Гайнріх Ібляйс і президент дирекції пошти на місто Відень д-р Курт Люкнер.

Українці Відня вітають президента Австрії д-ра Рудольфа Кірхшлеґера на виставці Союзу Українських Філятелістів Австрії (СУФА) у віденській ратуші. Зліва від президента Австрії ред. Борис Ямінський, голова СУФА

Під час виставки через усі три дні у віденській ратуші урядував спеціяльний відділ австрійської державної пошти. Урядовці австрійської пошти вживали для штемплювання австрійських поштових марок спеціяльні поштові штемплі з двомовними німецько-українськими написами, які були виготовлені за проєктами СУФА.

П'ятниця, 28-го листопада 1980 р., була днем „першодніви" нової австрійської різдвяної марки. Дванадцять урядовців австрійської пошти в цей день вживали штемпель „першоднівки" і спеціяльний штемпель з рисунком ікони Богоматері з Дитятком з іконостасу української католицької церкви св. Великомучениці Варвари у Відні з написом „Христос народився!" Штемпель з суботи, 29-го листопада, був присвячений цісаревій Марії Терезі. Він показує вирізьблений дерев'яний хрест у філіґрановому окутті з дорогими перлами, який колись подарувала цісарева церкві св. ВМ. Варвари, та напис „День смерти Марії Терези".

В неділю, 30-го листопада, австрійська пошта випустила штемпель з рисунком віденської ратуші, різдвяним ярмарком і ялинкою та нотами перших тактів української коляди „Бог Предвічний".

Проєкт штемплів з 28-го і 29-го листопада виготовив український графік з Відня Ерґард Штайнґаґен, один з співосновників СУФА. Штемпель на 30-те листопада нарисував довголітній почесний член СУФА директор Карль Пфроґнер. За інформаціями пошти, сотні тисяч листівок і листів обштемпльовано двомовними німецько-українськими штемплями з виставки СУФА й також велике число з них надано до численних країн на всіх континентах світу.

Виставку СУФА відвідали тисячі віденців, які з різдвяного ярмарку на площі перед віденською ратушею й різдвяної виставки культурного відділу міста Відня в самій ратуші прибули також на експозицію СУФА, щоб оглянути виставлені філятелістичні експонати та дістати спеціяльні штемплі.

В п'ятницю, 28-го листопада 1980 року, по обіді виставку СУФА відвідав член уряду міста Відня Гайнц Нітель, якого привітав голова СУФА ред. Ямінський і пояснював йому виставлені експонати. Між ними були найцікавішими рисунки, проєкти та пробні друки марок, які виставила генеральна дирекція австрійської пошти, а також збірки „Українська греко-католицька церква св. ВМ. Варвари у Відні, заснована Марією Терезою 1775 р." Бориса Ямінського, й „Християнство на Україні" Любомира Мудрецького.

У п'ятницю, 28-го листопада, у просторій святочній залі віденської ратуші, яка збудована в неоготичному стилі, о год. 5-ій по обіді виступив український хор церкви св. ВМ. Варвари у Відні під управою проф. Андрія Гнатишина. Хор виконав українські народні пісні та коляди, в обробках Андрія Гнатишина і Кирила Стеценка. Численна публика нагородила хористів і солістів сердечними оплесками.

Виставка СУФА і концерт хору св. ВМ. Варвари входили в програму „Шостої різдвяної виставки культурного відділу уряду міста Відня".

Помітний історичний день для української громади у Відні був у суботу, 29-го листопада. У цей день перед обідом відвідав офіційно виставку СУФА президент австрійської держави д-р Рудольф Кірхшлеґер. Перед віденською ратушею очікували його член уряду міста Відня сенатор проф. д-р Рудольф Вурцер, голова ради першої дільниці міста Відня інж. Гайнріх Гайнц і голова СУФА ред. Б. Ямінський. На сцені у святочній залі президента Австрії привітали діти української громади. Олександер Понґрац вручив йому букет синьо-жовтих квітів, Ріхард Гелер вручив президентові найновішу платівку хору св. ВМ. Варвари з українськими колядами, а Християн Марцінґер привітав його хлібом і сіллю.

Голова СУФА представив президентові Австрії членів управи цього товариства й опісля привітав президента Австрії та почесних гостей офіційно — між ними ще генерального директора пошти Об'єднаних Націй у Відні Рудольфа Єбґеса. Українською мовою він привітав пароха української католицької церкви св. ВМ Варвари у Відні о. шамбеляна д-ра Олександра Остґайм-Дзеровича й присутніх представників українських товариств на терені Відня. Опісля український хор св. ВМ. Варвари під дириґентурою проф. А. Гнатишина заспівав дві коляди „Добрий вечір тобі" і „Нова Радість стала".

Президент Австрії д-р Рудольф Кірхшлеґер несподівано приступив до мікрофону й виголосив промову, якою він звертався особисто до української етнічної меншини в Австрії. Д-р Кірхшлеґер сказав, що він прийшов на цю імпрезу СУФА й української громади Відня з огляду на те, що її минуле так тісно зв'язане з цісаревою Марією Терезою, якої річницю 200-річчя смерти якраз у цей день обходимо; президент Австрії підкреслив, що українська громада в Австрії у взірцевій формі плекає свої культурні і національні традиції, а її члени є також добрими горожанами Австрії. Цим фактом вона заслужила признання і похвалу зі сторони президента держави, — закінчив д-р Кірхшлеґер свою промову. Голова СУФА після того попровадив президента через виставку й пояснював йому виставлені експонати.

Представники українських товариств на терені Відня мали змогу особисто привітатися з д-ром Кірхшлеґером і набути автографи. Від культурного товариства „Буковина" у Відні передано йому як дарунок серветку з українською вишивкою. Президент д-р Кірхшлеґер вписався в почесну книгу СУФА й опісля привітався ще з урядниками спеціяльного відділу пошти.

Неділя, 30-го листопада 1980 року, українська церква св. ВМ Варвари у Відні в центрі міста наповнена почесними гостями і українськими мирянами. На тетраподі перед іконостасом стоїть хрест, що його подарувала Марія Тереза цій церкві в 1775 році. Точно о год. 10-ій прибув президент Австрії, щоб взяти участь в Службі Божій і Панахиді, які в цю неділю відправлені з нагоди 200-річчя смерти Марії Терези. На Літургію прибули ще голова ради першої дільниці Відня інж. Гайнріх Гайнц і колишній член уряду міста Відня Ганс Красер. Церква вщерть заповнена людьми. Богослуження відправляв парох церкви св. ВМ. Варвари о. шамбелян д-р Олександер Остґайм-Дзерович у співслуженні о. капеляна мґр-а Франца Шлеґеля, а діяконував о. Теодор Венцель. Євангелію читано з цінної євангелії в срібній оправі, яка також є подарунком Марії Терези для церкви св. ВМ. Варвари. Торжественність цієї відправи доповнив спів церковного хору із солістами під проводом проф. Гнатишина. Панахиду відспівав чоловічий хор. Після богослуження отець парох відпровадив визначного гостя, президента Австрії до церковної брами та попрощав його.

Відвідини президента австрійської держави і його перебування серед українців Відня, як на виставці СУФА так і в церкві св. ВМ. Варвари, його щире ставлення і його прихильна промова до них — це дійсно зворушливі й важливі моменти не тільки для віденських українців, але й для всіх українських громадян на терені австрійської республіки; і ці моменти стануть записаними в історії нашої української церкви і наших товариств.

Б. Я.

Щоб було...

(*Продовження зі стор. 2*)

стрічок ні синіх, ні рожевих. Не диво, що при такій організаційній системі між делеґатами ходили чутки, що було відбито на зіроксі кілька десятків виборчих бальотів..."

Особливе світло на непропорційно велику кількість делеґатів організацій Визвольного Фронту на XIII Конґресі кидає стаття центральної постаті цього Конґресу, Ігната Білинського в пресі Визвольного Фронту п. н. „На грані громадської безвідповідальности", де він підкреслюючи перевагу делеґатів Визвольного Фронту і нікчемну кількість делеґатів демократичного бльоку, пише: „Власну вимову має при цьому факт кількісного співвідношення делеґатів на Конґресі. На всіх зареєстрованих на Конґресі — 647 делеґатів, Український Народний Союз мав — 39, Український Братський Союз — 10, а Асоціяція Українців Америки — 3 делеґати". Коли вдуматися у те ствердження, то, справді має воно свою вимову: Якщо дві найбільші організації, два Союзи із понад 110 тисячами членів дали всього 49 делеґатів, а крайова організація АУА — 3 делеґати, то звідки взялося на Конґресі отих решта 595 делеґатів? Безперечно, що коли б Союзи дали наказ сотням своїх відділів вислати по делеґатові, або по кілька, а таких управнених відділів сотні, то ми мали б на Конґресі зовсім іншу картину. Але Союзи діють у дусі найкращих американських демократичних традицій і до того роду методів діяльности з допомогою „механічної більшости" вони ніколи не вдадуться. Але і не дозволять, щоб такі методи були застосовувані для ломання правопорядку в нашому громадсько-суспільному житті і щоб такими методами „механічна більшість" їх собі підпорядкувала.

(Продовження буде)

В Афганістані проходить кривава чистка

Ню Делі, Індія. — Діяльність совєтських органів безпеки, які перебрали керування державними справами Афганістану, приносить типові для них плоди.

Один за одним зникають різні політичні й військові лідери безслідно. Одначе у відрізненні до колишніх метод, тепер це робиться тихо й без шуму.

Таким способом останнім часом зникли командир збройних сил Афганістану Мохаммед Рафі, заступник прем'єра Абдур Рашід Аріян, міністер внутрішніх справ Саєд Мохаммед Ґулябцой та міністер копалень і важкої індустрії Мохаммед Ісмаїл Данеш. Не видно й інших. Про декого з них говорять в Кабулі, що „він поїхав до Москви на короткі курси в КҐБ". Командира афганських танкових частин майора Рафі — генералів в більшости розстріляно, інші втекли за кордон — совєтські „доблесні бійці" прострілили в часі, коли він протестував проти їхніх ґвалтувань афганських жінок та проти вбивства.

На пораду совєтських спеців комуністичний лідер Афганістану Бабрак Кармаль почав заходи для створення „Національного вітчизняного фронту", в якому мали б взяти участь представники головніших політичних течій у тій країні. Знавці совєтських відносин і їхніх метод діяльности підкреслюють, що такої методи хапається Москви, коли всі інші їй не вдалися і коли треба тимчасово відступити, створивши ілюзію якогось загального фронту.

Індійські спостерігачі подій в Афганістані висловлюють сумніви, чи Бабракові вдасться такий манерв. На їхню думку, занадто добре афганці пізнали совєтські методи і надто багато жертв зложили вони, щоб знов піти на такий гачок.

Стейт Ню Джерзі...

(*Продовження зі стор. 1*)

дістю, устами екзекутивного директора „Артс Сентер" Джозефа Каррагера, обговорюючи пляновані святкування на сезон 1981 року, каже: „Старий концепт про ‚перетоплюючий казан' уступив місце визнанню важливости зберігання індивідуальних культурних традицій і передачі їх далі нашим дітям. Наші фестивалі кожного року відограють ролю у цьому розвитку. Ми дуже раді, що канал ч. 13 також хронологізує цей преважливий процес".

Для дальших інформацій про програму слід звертатися до Lauren Straub на телефон: (212) 560-3014.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 18-го СІЧНЯ 1981 р.

АСТОРІЯ, Н. Й. Річні збори Б-ва св. Миколая — 5-ий Відд., о год. 3-ій по пол., в церковному приміщенні при 37-09 37-ма Авеню. На порядку нарад: звіти Управи, дискусія, вибір нових керівних органів і перекуска. Гостям раді. — В. Левенець, гол., М. Хоманчук, секр.

СТУДІЙНІ ПОЗИЧКИ

БРАТСЬКА СЛУЖБА УНСОЮЗУ ДЛЯ СВОЇХ ЧЛЕНІВ

СТУДІЙНІ ПОЗИЧКИ УНСОЮЗУ

Починаючи з днем 1-го листопада 1980 р., діти у віці до чотирьох і пів року, які будуть забезпечені на суму 15,000 долярів життєвого забезпечення, матимуть ґарантовану студійну позичку на суму 5,000 дол. Якщо вони будуть забезпечені на суму 25,000 долярів життєвого забезпечення, їм буде ґарантована студійна позичка у висоті 7,500 долярів.

Діти у віці від 5-10 років, забезпечені грамотою на суму 15,000 долярів, матимуть ґарантовану студійну позичку на суму 4,000 долярів. Якщо вони будуть забезпечені на 25,000 долярів, матимуть ґарантовану студійну позичку на суму 6,000 долярів. В даному випадку, забезпечення в УНСоюзі мусить бути грамотою клюси P-20.

Формальне повідомлення про ґарантовану позичку буде вислане разом з грамотою забезпечення, коли вона видана після 1-го листопада 1980 р.

Грамота мусить бути постійно повноправною та з заплаченими всіми вкладками до часу признання студійної позички і на протязі часу її сплачування.

На час позички і її сплачування, грамота мусить бути призначена УНСоюзові, як ґарантія позички. В часі уділювання позички і коли член-студент має менше, як 21 років, сплату позички мусить ґарантувати одно з батьків, або опікун.

Студійна позичка буде розложена на протяг 4-ох років на оплату за студії на коледжі, чи другій високій школі.

Сплачування позички зачинається три місяці після закінчення студій апліканта і вона мусить бути повністю сплачена не більше, як 20-ма чверть-річними ратами.

У випадку, коли б час студій, на який позичка була уділена, був скорочений або перерваний, негайно після цього починається час сплачування позички.

На позичці є малий відсоток у висоті 3% річно від затягненої суми позички. Ці відсотки нагромаджуватимуться на протязі навчання і вони мають бути плачені в часі сплачування позички.